

"Jo dic que..."

Un relat de: [srta_squitx](#)

És tan tímid el seu despertar,
i tan imperceptible es gesta dins l'ànima,
que quan aflora sembla ser massa tard.
I es torna rosa novella
guarnida de reminiscències,
àlbum d'agredolces fragàncies
on a cada pètal
està fotografiat un instant.
Mes, en el temps de la indiferència,
la melosa textura que l'embolcalla
va perdent consistència
i cada nova ventada la despulla,
a poc a poc, de tot el seu roig,
tornant a l'origen, tornant a ser llavor
que necessita ser ben atesa,
regada amb aigua clara, transparenta i neta.
Ella, secretament, tan sols anhela ser entesa.

(06/11/2017)